

12½ jaar

RK PAROCHIE

St. Jan de Doper

Vecht & Venen



*Onderweg naar
eenheid*





In een geloofsgemeenschap
mag je je thuis voelen.
Samen verantwoordelijk zijn
voor wat er gebeurt.
Samen de schouders eronder.
Samen bidden,
samen zingen,
samen geloven.
Respect voor wat een ander denkt.
Geduld om naar een ander te luisteren.
Stil zijn als er aandacht is voor God.
Inspiratie opdoen
om van je leven een gelovig leven te maken.
Jezus volgen, tot in eeuwigheid.

Een geloofsgemeenschap
wordt gebouwd
op Jezus Christus,
de hoeksteen, begin en einde.
Hij de herder,
wij de schapen luisterend naar Zijn stem.
Hij kent ons allemaal.
Wij kunnen bij Hem terecht.
We zijn door Hem geraakt
en willen iets betekenen
voor Hem, voor onszelf en voor elkaar.
Samen de schouders eronder.
Samen bidden,
samen zingen,
samen geloven.
Elkaar dienen,
hier, nu en tot in eeuwigheid.

Uit: Bajes Brevier,
Fort Media 2009

Geachte parochianen,

Voor u ligt een jubileumeditie ter gelegenheid van het 12½ jarig bestaan van onze parochie met als thema “Onderweg naar Eenheid”. We kijken terug op 12½ jaar St. Jan de Doperparochie; hoe de samenwerking tot stand is gekomen; hoe we van negen afzonderlijke parochies naar een grote parochie zijn gegroeid en hoe we nu tegen de volgende fase aankijken. In de afgelopen jaren is er op vele vlakken al meer samenwerking ontstaan en die beweging zullen wij in de nabije toekomst meer zien.

De kerk in ons land en onze regio staat voor een grote verandering. Door de krimp in de kerk en in onze parochie kunnen we op termijn niet alle kerkgebouwen in stand houden. De geloofsgemeenschap St. Ludgerus in Loenen komt inmiddels niet meer in het eigen kerkgebouw samen. We zullen meer gaan samenwerken op het gebied van liturgie, diaconie en bestuur. Deze samenwerking is er al bij de sacramentenvoorbereiding van Doop, Eerste Communie, Vormsel en Huwelijk, maar ook de verdere afstemming tussen de penningmeesters en technische vrijwilligers binnen de locaties.

We kijken vooruit, want naast de krimp zijn er een groeiend aantal initiatieven en bewegingen die zeer hoopvol zijn. Denk hierbij aan het synodale proces wat in de parochie, bisdom en wereldkerk gaande is en de zoektocht hoe we een missionaire kerk kunnen zijn. Want voorop staat natuurlijk dat we leerling van Jezus Christus mogen zijn en telkens naar Hem doorverwijzen zoals de naamgever van onze parochie deed.

Laten we samen verder bouwen aan de toekomst van de Rooms Katholieke kerk, onze parochie en begeesterd zijn om ons geloof in Christus en Zijn Evangelie. Wees nieuwsgierig en zoek elkaar op, leer van elkaar en geloof mét elkaar.

Pastoraal team:

pastoor Ronald den Hartog, pastor Frenk Schyns,
Jos van Os, zr. Monica Raassen

Parochiebestuur:

pastoor Ronald den Hartog, Mike Turenhout,
Bernard Baas, Martien Leerentveld, Dorothé van Diemen,
Dennis Sassen, Frank-Paul Ruwiel



Parochiedag vieren & ontmoeten

Sinds de fusie in 2010 wordt telkens rondom het feest van St. Jan de Doper op 25 juni een parochiedag georganiseerd. Tien keer kon deze dag ook daadwerkelijk in een van onze kerken plaatsvinden, in 2020 en 2021 kon de parochiedag vanwege de COVID-19 pandemie niet doorgaan.

In 2022 komen we op 26 juni voor de elfde keer samen om ons 12½ jarig jubileum te vieren.

We hopen in de toekomst nog vaak zo samen te komen.





*Parochie St.Jan
in het midden van het veen- en weidegebied
langs de oevers van plas en Vecht*

Een stukje historie...

Na de Reformatie was Nederland lange tijd echt een protestant land. Andere geloofsbeleving was niet toegestaan, werd hoogstens gedoogd in 'schuilkerken'. Midden 19^e eeuw kreeg ons land godsdienstvrijheid: iedereen mocht weer op eigen wijze invulling geven aan wat zij of hij zelf geloofde. Dit leidde tot wel wat genoemd wordt 'de katholieke emancipatie', gekenmerkt door het bouwen van veel grote kerken, zoals vijf in onze huidige parochie.

Katholieken hadden vaak grote gezinnen; veel kinderen werden non of broeder in een klooster, vaak werkzaam in eigen katholieke onderwijs- en zorginstellingen; of pater in een orde of parochiepriester. Het parochieleven bloeide op in de dorpen en (nieuwe) stadswijken, elk met een eigen pastoor en meerdere kape-laans.

Befaamd was lange tijd de 'verzuiling': ieder ging om met gelijkgezinden, omgang met 'andersdenkenden' was taboe; was je katholiek, dan kocht je brood bij een katholieke bakker, etc.

Op het hoogtepunt van 'het rijke roomsche leven' was een derde van de bevolking rooms katholiek, allen gingen zondags -verplicht- naar de

kerk. In de Tweede Kamer waren meer dan 50 zetels bezet door de KVP, de KRO was de grootste omroep en zo meer...

Na de oorlog trad een snel verval in, mensen accepteerden geen autoriteit meer die alles voor hen bepaalde. Het Vaticaan - en in eigen land het Pastoraal Concilie - brachten velen in beweging om over alles mee te denken en te praten, de kerk moest bij de tijd gebracht...

Zoals alle gezagsdragers in de maatschappij, verloor ook de clerus haar bijzondere status. Veel van wat zo lang vertrouwd en vanzelfsprekend was, kwam ter discussie te staan; een nieuwe tijd van vrijheid en toenemende welvaart; van zelfstandig denken, niet meer klakkeloos achter een ander aanlopen. Massaal traden priesters en kloosterlingen uit. Waar er eerst zoveel waren dat velen naar 'de missie' gingen, vond een enorme om-, ja kaalslag plaats. De kerkgang liep sterk terug, 'roepingen' verwaerden. De moderne maatschappij bood mensen zoveel meer mogelijkheden dan de kerk, die tot dan een heel centrale plek had ingenomen.

Omdat een RK parochie kerkrechtelijk geleid wordt door een priester, de 'pastoor', restte de kerkleiding



niet veel anders dan de lang bloeiende plaatselijke parochies tot samenwerking te bewegen, zoals onze 'regio Vecht & Venen'.

Toen kardinaal Simonis in 2008 werd opgevolgd door mgr. Eijk was de opdracht tot fusie feitelijk een kleine stap. Iedereen mocht meedenken over nieuwe parochienamen; wij kozen vanwege het waterrijke gebied en de historische band met het Jans klooster in Utrecht voor de naam 'St Jan de Doper', weldra door de bisschop bekrachtigd. Ook werd bepaald dat in één kerk voortaan elke zondag Eucharistieviering moest zijn en de H. Johannes de Doperkerk van Mijdrecht/Wilnis werd als 'Eucharistisch centrum' aangewezen. Gerard Griffioen werd onze eerste pastoor; na zijn overlijden volgde een jaar 'waarneming' door hulpbisschop mgr. Herman Woorts. Sinds februari 2021 is pastoor Ronald den Hartog aangesteld.

Het zaad

Alleen, in diep gebed verzonken
een boom geworteld in de grond
zo werd door hem de kracht gedronken
de stilte, stem die hij verstond

Uit God ontwaakt, zei hij 'laat praten
de mensen, zeg me, wie ik ben'
'Gezalfde' klonk het—hoe beladen
dat woord—' still! Zwig als je me kent
begrijp je wat het is, geworden
te zijn, als adem, wind verwaaid
om overgave voor een ander
te zijn, een korrel uitgezaaid?'

Het zaad verloren, voedt de aarde
Gebroken toont het ons zijn waarde.

Peter Vermaat

De vorming van één parochie ging niet vanzelf

In de afgelopen 12½ jaar is er heel wat gebeurd om tot meer eenheid te komen. In de beginfase is er veel vergaderd en hebben velen zich ingezet om de ene parochie te realiseren. Veel van deze vrijwilligers zijn tot op vandaag nog actief, anderen zijn ons ontvallen en ook hebben er een groot aantal het stokje doorgegeven. Aan al die noeste werkers van het eerste uur zijn we veel dank verschuldigd.

In het begin waren er tien zelfstandige parochies (Loosdrecht hoorde er toen nog bij) en die moesten zich ineens samenvoegen tot één parochie met één parochiebestuur dat voortaan de gelden zou beheren en (zo was de vrees) van alles zou bepalen. Om maar niet te spreken van de vrees dat al snel een aantal kerken gesloten zouden worden. Het was een opluchting dat het parochiebestuur en het pastoraal team in de eerste acht jaar het motto hadden: lokaal doen wat kan en centraal wat moet. Daardoor kregen de pastoraatsgroepen en locatieraden lucht om te wennen aan een verdergaande samenwerking.

Doordat de parochie vanaf het begin werd ondersteund door een centraal secretariaat werd er veel werk uit handen genomen van het pastoraal team, het parochiebestuur, de pastoraatsgroepen en locatieraden van de geloofsgemeenschappen. Het centraal secretariaat is de spin in het parochieweb waar veel wordt geregeld. Ellen van der Laan en Andrea Kooijman bemensen sinds het begin van de parochie het CS in Vinkeveen.

Al vanaf 2010 wordt de catechese voor Doopsel, Eerste Communie en Vormsel steeds meer parochiebreed georganiseerd. Het blijkt inmiddels dat het voor de ouders en hun kinderen een verrijking is om met jongeren van andere geloofsgemeenschappen kennis te maken. De catechisten, die hun opleiding bij het bisdom hebben afgerond, hebben hier hun rol in en die zal steeds groter worden.

Vier catechisten werden in juni 2017, na hun opleiding met zending van de bisschop, in de viering uitgezonden om de Blijde Boodschap te verkondigen. De catechisten zijn Frank Paul Ruwiel, Marcella Ruwiel, Tiny Koot en Sander van Maarsseveen.



Hierna wees de Heer (twee en) zeventig anderen aan en zond hen twee aan twee voor zich uit naar alle steden en plaatsen waarheen Hijzelf van plan was te gaan. (Lucas 10, 1-2)





Locatievertegenwoordigers - 2014



Zending en zegen lekenvoorgangers - 2016



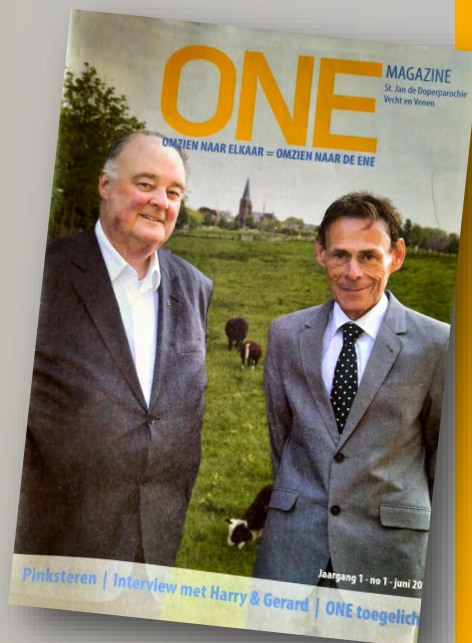
Parochiebestuur—2018

In juni 2014 zag, na de nodige vergaderingen en weerstand, ons parochiemagazine ONE het licht. Inmiddels is dit uitgegroeid tot een mooi en lezenswaardig magazine dat in het oog springt.

De kernredactie en de lokale redacties zijn na een gedegen scholing al jaren actief om telkens interessant nieuws door te geven.

Al geruime tijd weten de penningmeesters van de geloofsgemeenschappen elkaar te vinden om kennis uit te wisselen. Die kennisuitwisseling vindt ook al meer plaats tussen de geloofsgemeenschappen, men leert elkaar steeds beter kennen, mede door de parochievergaderingen die door de jaren heen werden gehouden. Tijdens deze parochievergaderingen kwamen parochiebestuur, pastoraal team en een vertegenwoordiging van pastoraatsgroepen en locatieraden bijeen om met elkaar de stand en gang van zaken te bespreken.

Recent hebben in diverse geloofsgemeenschappen de camera's hun intrede gedaan. Hierbij werkte de COVID-19 pandemie als katalysator. De vrijwilligers die de camera's bedie-



nen hebben hun kennis en kunde uitgewisseld tijdens een gezamenlijke bijeenkomst.

Pas nu, na 12½ jaar, is besloten dat de geloofsgemeenschap Loenen vanaf 19 juni 2022 niet meer zal vieren in het eigen kerkgebouw: wel wordt er alles aan gedaan om de parochianen van Loenen te verwelkomen in andere geloofsgemeenschappen.

Zo zijn veel weerstanden van het eerste uur omgezet in samenwerking met als gevolg dat we gegroeid zijn in eenheid. In de komende tijd zal die samenwerking meer geïntensiveerd worden tot eenheid, met behoud van ieders verscheidenheid.

En nu verder....

De eerste 12 ½ jaar van onze parochie zijn zonder al te ingrijpende veranderingen voorbij gegaan. In de volgende 12½ jaar zullen er zeker grotere veranderingen plaatsvinden. Dat begint al met het feit dat de geloofsgemeenschap van Loenen haar eigen kerkgebouw verlaat en dat we hopen dat de parochianen uit Loenen een gastvrije ontvangst krijgen in een van onze andere geloofsgemeenschappen. Daarnaast zal waarschijnlijk de kerk van Breukelen over enige jaren niet meer voor vieringen gebruikt worden. Besprekingen worden gevoerd om het naastgelegen parochiehuis eventueel te ontwikkelen tot een kleinere maar meer passende plek om samen te komen.

Verder kunnen we nu nog niet overzien hoe het met de andere geloofsgemeenschappen gaat maar ook daar zullen veranderingen merkbaar worden.

In de toekomst moeten we rekening houden met kleinere en ouder wordende geloofsgemeenschappen en dito vrijwilligers die alles in stand moeten houden. Dat is een uitdaging waar we elkaar in kunnen ondersteunen.



De samenwerking van vrijwilligers parochiebreed, over de grenzen van de eigen geloofsgemeenschap heen, zal noodzakelijk zijn en kan ook verrijkend werken. Niet alles kan overal meer gedaan worden, maar samen kunnen we veel bereiken. Het streven is om het wekelijkse vieringenaanbod zo lang mogelijk te handhaven mits er voldoende vrijwilligers zijn die daaraan kunnen meewerken.

Dat vergt wat van alle kerkgangers die mee zullen moeten helpen om zo lang mogelijk te kunnen vieren. Denk hierbij onder andere aan functies als koster, acoliet, lector, koorlid, schoonmaakkploeg, maar ook de bemensing van de pastoraatsgroepen en locatieraden alsmede van het parochiebestuur.

Op het moment dat hier geen mensen meer voor zijn om dit te doen wordt het voortbestaan van de geloofsgemeenschap een probleem.



Gezamenlijke voorbereiding
op Vormsel en 1e Communie



Tal van stille krachten op de achtergrond



Daarnaast kan elke parochiaan zijn of haar geloof actief uitdragen door in gesprekken te getuigen van de waarde die het geloof heeft. Indien gewenst kunnen gespreksgroepen helpen om met elkaar beter woorden te geven aan wat ons katholieke geloof en onze gang naar de kerk teweeg brengt.

Deze getuigenis van ons geloof maakt dat anderen kunnen denken: 'Daar wil ik ook bij horen!'. Bekendheid geven aan hetgeen in de parochie gedaan wordt op welke wijze dan ook kan de waarde van ons geloofsgoed beter in beeld brengen. 'Reclame voor de kerk maken' kan vaker en beter gebeuren. Daarvoor kunnen diverse (digitale) media gebruikt worden, maar we zijn als parochianen zelf de beste reclame door de wijze waarop we bekendheid geven aan ons katholieke geloof en aan onze parochie-activiteiten.

Er zullen incidentele geloofs-activiteiten ontwikkeld worden, een soort 'events', die ook minder kerkbetrokken

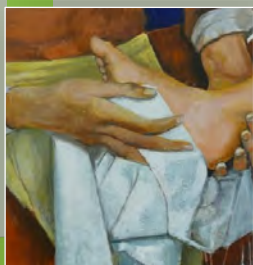
deelnemers trekken, jong en oud.

Dat gebeurt al met bijvoorbeeld een Inspiratiedag, een snuffelmarkt en andere jaarlijkse acties, maar dit kan ook verder worden uitgebreid.

Daarbij kan men ook denken aan gezinsvieringen op een zondagmiddag met bijvoorbeeld een maaltijd en in combinatie met catechese.

Door dit soort activiteiten op projectbasis te organiseren hopen we dat dit met name werkenden met volle agenda's toch over de streep trekt om mee te helpen en deel te nemen. Bij dit alles vertrouwen we erop dat de Heilige Geest ons leidt en inspireert en dat we in geloof, hoop en liefde samen verder gaan.

Doet u/doe je mee?



Als Ik jullie voeten heb gewassen, behoren ook jullie elkaar de voeten te wassen. Ik heb jullie een voorbeeld gegeven, opdat jullie zouden doen zoals Ik jullie gedaan heb.

(Johannes 13,14-15)

Synodale gesprekken 2022



Op afstand vieren van nabijheid



Dauwtrappen & ontbijten
Hemelvaartsdag 2019



Samenwerken aan ONE



Werk in uitvoering



**Wat jullie voor de minsten der Mijnen hebben gedaan,
hebben jullie voor Mij gedaan (Mattheus 25,40)**

Diaconie: tot uw dienst...

‘Ora et labora’ is een heel bekende levenswijshouding van de monnik Benedictus van Nursia (480-547).

Onze pastoor Den Hartog vertaalt dit in eigentijdse woorden treffend: ‘Handen gevouwen, handen uit de mouwen’. Naast vieren (liturgie) en leren (catechese) is dienen (diaconie) een onmisbaar deel van ons christelijk geloof. In het bezoeken van zieken en ouderen, van eenzamen en nabestaanden, in de zorg voor mensen in armoede, vluchtelingen en meer komt dit tot uiting; al gebeurt veel goeds vaak in stilte...

Van onze -relatief vaak grote- welvaart delen we ook in collectes, voor

mensen die het (veel) minder hebben, dichtbij en ver weg.

Father Dave Capucao assisteerde in 2020 een jaar in onze parochie. In zijn vele werk op de Filippijnen ondersteunen wij hem ook graag; de collecte van onze jubileum-parochiedag bestemmen wij op zijn verzoek voor twee projecten in het dorpje Dinadiawan: aan vrouwen in armoede en zonder werk worden nieuwe kansen geboden naar een zelfstandige toekomst; en er zijn allerlei aanvullende voorzieningen nodig voor de scholen van kinderen en jongeren.

**Dichtbij en ver weg:
omzien naar elkaar is
omzien naar de Eeuwige,
die omziet naar allen!**





***Missie naar
de Filippijnen***





Father Dave Funds
(pastor Dave fonds)

Wat doen we:

- * Eucharistievieringen en Woord- en communievieringen
- * Sacramentenbediening: Doopsel, Eerste Communie, Vormsel, Huwelijk, Boete en verzoening, Ziekenzalving
- * Catechese als voorbereiding op de initiatiesacramenten
- * Uitvaarten
- * Persoonlijk pastoraat - gespreksgroepen - bezoekgroepen
- * Diaconie
- * Bedevaarten organiseren
- * Parochiemagazine ONE
- * Vele lokale activiteiten in de geloofsgemeenschappen
- * Een groot aantal vrijwilligers enthousiasmeren om hun werk te blijven doen

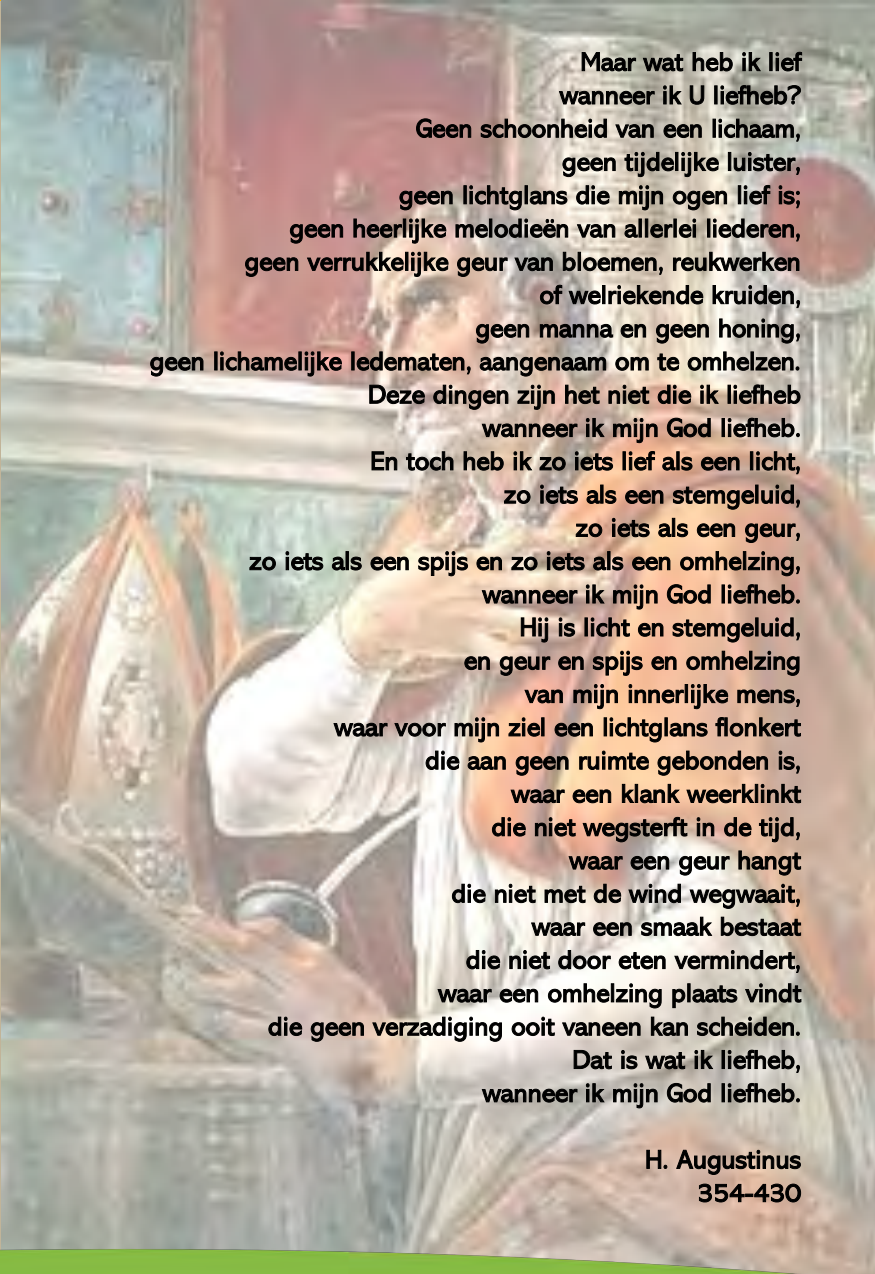
Wat willen we nog graag doen, waar dromen we van:

- * Samen optrekken om meer naar buiten gericht te zijn als kerk
- * Kerken open stellen om in te lopen of om de Ander/ de ander te ontmoeten
- * Missionaire kerk zijn: kerk-zijn uitdragen zodat men bij ons wil horen om ons geloof en leven te delen
- * Meer samen vieren
- * Vieringen op andere momenten dan de zondagochtend
- * Het organiseren van 'events' met geloofsinhoud
- * Verdergaande samenwerking van de geloofsgemeenschappen onderling





Denkend over God



Maar wat heb ik lief
wanneer ik U liefheb?
Geen schoonheid van een lichaam,
geen tijdelijke luister,
geen lichtglans die mijn ogen lief is;
geen heerlijke melodieën van allerlei liederen,
geen verrukkelijke geur van bloemen, reukwerken
of welriekende kruiden,
geen manna en geen honing,
geen lichamelijke ledematen, aangenaam om te omhelzen.
Deze dingen zijn het niet die ik liefheb
wanneer ik mijn God liefheb.
En toch heb ik zo iets lief als een licht,
zo iets als een stemgeluid,
zo iets als een geur,
zo iets als een spijs en zo iets als een omhelzing,
wanneer ik mijn God liefheb.
Hij is licht en stemgeluid,
en geur en spijs en omhelzing
van mijn innerlijke mens,
waar voor mijn ziel een lichtglans flonkert
die aan geen ruimte gebonden is,
waar een klank weerklinkt
die niet wegsterft in de tijd,
waar een geur hangt
die niet met de wind wegwaait,
waar een smaak bestaat
die niet door eten vermindert,
waar een omhelzing plaats vindt
die geen verzadiging ooit vaneen kan scheiden.
Dat is wat ik liefheb,
wanneer ik mijn God liefheb.

H. Augustinus
354-430

Denkend over God anno 2022

Het valt niet altijd mee om frank en vrij over je geloof te praten in een maatschappij waar dit niet meer vanzelfsprekend is. Veel mensen hebben geen behoefte aan het idee dat er een God is die invloed zou kunnen hebben op hun leven. Tussen al die 'ongelovigen' zijn hele goede en mooie mensen en in gesprek met hen zou het zomaar kunnen dat je dezelfde drijfveren ervaart als van 'gelovigen'. In het algemeen willen mensen gelukkig zijn, in harmonie leven en kunnen genieten van het goede.

Vanuit een gelovig perspectief ervaren we Gods liefde en vertrouwen we op Zijn dragende kracht die ons door het leven heen helpt. Door de sacramenten ontvangen we Gods genade in een zichtbaar teken wat ons sterkt op de momenten dat we het nodig hebben. Dat betekent je toevertrouwen aan die onzichtbare God waarover Augustinus schrijft en dat valt niet altijd mee.

Onze tijd vraagt om bewijzen, om wetenschappelijke benaderingen, vooral het hoofd is werkzaam en soms wat minder het hart. Maar zijn die ervaringen waarover Augustinus al in de 4e eeuw schrijft niet juist hartszaken: schoonheid, geur, kleur, licht, stem, al onze zintuigen worden aangesproken. Kunnen we die hartszaken meer ruimte geven en daardoor ons laten raken? En als we dan geraakt worden, hoe vaak zeggen we dan: Godzijdank?

'Gelovigen' en 'ongelovigen' zijn termen die globaal zijn: ieder mens is uniek. Religie, komend van het Latijnse 'religare' wat verbinden betekent, kan voor ieder een eigen vorm hebben. Contact tussen mensen is waardevol omdat je je met elkaar kunt verbinden en verrijken. Dat vraagt om een open houding om te luisteren en niet meteen met een oordeel klaar te staan. Onbevangen luisteren en verrast worden, hoe mooi is dat!

***God mag misschien niet meer vanzelfsprekend zijn;
maar durven wij God ter sprake te brengen
in ons contact met elkaar?***

Mensen gaan op weg
met de fiets, de auto of de bus
naar het werk en de school of
zomaar ergens heen.
Mensen gaan op weg.

Mensen gaan op weg
naar Lourdes, Kevelaer of
het putje van Heiloo
om te zingen en te bidden.
Mensen gaan op weg.

Mensen gaan op weg
om elkaar te ontmoeten
en de Ander te vinden.
Mensen gaan op weg.

Uit: Bajes Brevier
Fort Media, 2009







Parochie ben je samen!

Juni 2022